

MOJA PARAFIA

Nr: 808
12/09/2010

Kalendarz liturgiczny

XXIV NIEDZIELA ZWYKŁA

12 września 2010 r. – NIEDZIELA
Imieniny: Marii, Gwidona, Radzimira
LITURGIA SŁOWA:
Wj 32, 7-11. 13-14
PSALM 51
1 Tm 1, 12-17
EWANGELIA: Łk 15, 1 – 32 (Łk 15, 1-10)

13 września 2010 r. – PONIEDZIAŁEK
Św. Jana Chryzostoma, bp. i dr.
Kościoła
Imieniny: Jana, Eugenii, Aureliusza
LITURGIA SŁOWA:
1 Kor 11, 17-26.33
PSALM 40
EWANGELIA: Łk 7, 1-10

14 września 2010 r. – WTOREK
PODWYŻSZENIE KRZYŻA ŚWIĘTEGO
Imieniny: Bernarda, Cypriana
LITURGIA SŁOWA:
Lb 21, 4b-9 (Flp 2, 6-11)
PSALM 78
EWANGELIA: J 3, 13-17

15 września 2010 r. – ŚRODA
NMP Bolesnej
Imieniny: Marii, Albina, Nikodema
LITURGIA SŁOWA:
Hbr 5, 7-9
PSALM 31
EWANGELIA: J 19, 25-27 (Łk 2, 33-35)

16 września 2010 r. – CZWARTEK
Imieniny: Korneliusza, Edyty, Cypriana
LITURGIA SŁOWA:
1 Kor 15, 1-11
PSALM 118
EWANGELIA: Łk 7, 36-50

17 września 2010 r. – PIĄTEK
Imieniny: Roberta, Hildegardy
LITURGIA SŁOWA:
1 Kor 15, 12
PSALM 17
EWANGELIA: Łk 8, 1-3

18 września 2010 r. – SOBOTA
Św. Stanisława Kostki, patrona Polski
Imieniny: Stanisława, Stefanii, Army
LITURGIA SŁOWA:
Mdr 4, 7-15 (1 J 2, 12-17)
PSALM 148

EWANGELIA: Łk 15, 1-32

„Radość powstaje u aniołów Bożych z jednego grzesznika, który się nawraca.”

Człowiek przywiązuje się do swoich wad, przyzwyczajęń, popełnianych błędów, często grzechów. I tak, wydaje mu się, jest dobrze. A jak powiada łacińska mądrość „cechą człowieka jest błędzić, głupiego – w błędzie trwać”. Nie wolno mi być głupim. Zbłądziłem? – sakrament pokuty naprowadza mnie na właściwą drogę. Mój powrót jest radością „u aniołów Bożych” i samego Boga. Bóg raduje się, że daje siebie, bo „większą radością jest dawać niż brać”. Nie bójmy się powrotu na właściwą drogę.

Redakcja gazetki „Moja Parafia” z całego serca dziękuje

KSIĘDZU WOJCIECHOWI JURKOWSKIEMU SAC

za opiekę duchową, za serce i trud włożony w tworzenie

gazetki parafialnej przez miniony rok.

Dziękujemy księdzu za przeżyte

wspólnie radosne chwile.

Niech Dobry Bóg księdzu błogosławi,

a Maryja otacza swoją opieką. Bóg zapłać

Witamy serdecznie

KSIĘDZA PAWŁA ŚLIŻEWSKIEGO SAC

nowego opiekuna duchowego gazetki parafialnej.

Życzymy księdzu miłej i twórczej współpracy

z redagującymi gazetkę.

Niech Maryja wyprasza dla księdza potrzebne łaski,

a Dobry Bóg błogosławi oraz prowadzi w stronę dobra.

Szczęść Boże

ZAMIESZKAĆ W M1 – Od września nowym opiekunem duchowym redakcji naszej gazetki jest ks. Paweł Śliżewski SAC. Poznajmy go dziś bliżej.

Księżu Pawle, jaka była pierwsza myśl o Radomiu zanim ksiądz tu zamieszkał?

O Radomiu zawsze wokół mnie było głośno... Mówiono, że tam jest taka wielka, prężna parafia... że dużo się w niej dzieje... Wielu spotkanych na mojej pallyotyńskiej drodze księży, kleryków czy oazowych animatorek i animatorów jest właśnie z Radomia... I zazwyczaj są to ludzie nietuzinkowi – pełni Ducha i gotowi do służby...

Co się Księdzu najbardziej podoba w Radomiu?

Podoba mi się ul. Żeromskiego. Zawsze zabieram tam tych, którzy mnie odwiedzają. Piękne jest to, że w wielu kościołach jest całodzienna Adoracja Najświętszego Sakramentu i można sobie wejść, uklęknąć i w ciszy się pomodlić przed Bogiem Żywym. Dobrze jest też to, że z naszego domu blisko jest i na dworzec i do M1.

Z skąd Ksiądz pochodzi ?

19 pierwszych lat życia spędziłem w Suwałkach. Tam mieszka moja mama, mój najstarszy brat, mój drugi starszy brat z żoną i dwójką dzieci oraz – 5 km od Suwałk w domku nad jeziorem – moja starsza siostra z mężem i czwórką dzieci. Tato zmarł w 2007 roku, dokładnie w 4. rocznicę moich prymicji. Gdy wiosną czy latem odwiedzam jego grób, to Pan Bóg zawsze aranżuje te nasze spotkania cudownym śpiewem ptaków – mamy pięknie w Suwałkach położony cmentarz. Trzy tygodnie przed śmiercią mego taty zmarł mój ksiądz Proboszcz, który towarzyszył mi przez lata, gdy dorastałem, pisał opinię do seminarium... 2007 rok to taki mocny czas. Śmierć dwóch tak bliskich mi osób. Wtedy pracowałem w Kutnie. Tam spełniało się wiele moich kapłańskich marzeń związanych głównie z młodzieżą. Pamiętam, jak wtedy tak bardzo namacalnie czułem się szczęśliwy, otulony Bożą miłością. A Pan Bóg właśnie wtedy zażądał ofiary z życia tych dwóch bliskich mi osób... Miłość zawsze wiąże się z ofiarą...

Czyli w Kutnie spełniały się Księdza marzenia. A gdzie jeszcze Ksiądz pracował?

Przemiełe doświadczenia z Kutna – a chodzi mi tu przede wszystkim o: wspaniałe spotkania z młodzieżą, ich troskę o liturgię (m.in. śpiew polifoniczny), wspólne z nimi wyjazdy czy oglądanie filmów – przedłużyły się także na moją pracę w Kielcach. Tu szczególnie zostanie mi w sercu młodzieżowe bożonarodzeniowe spotkanie przy kominku w leśniczówce. Jakoś mam szczęście pracować z młodymi, z którymi można konie kraść. Mam nadzieję, że w Radomiu będzie podobnie z naszą redakcją... Przed Kutnem i Kielcami trzy lata pracowałem w Sanktuarium Miłosierdzia Bożego w Ożarowie Mazowieckim. Byłem wtedy dwa razy na – najpiękniejszej moim zdaniem – pielgrzymce z Warszawy do Krakowa – Łagiewnik. A może czas zrewidować poglądy i wybrać się z Białą 11?

Jak Ksiądz odkrył powołanie?

W Suwałkach chodziłem – jak należy – do szkoły, zdałem maturę w ogólniaku na profilu matematyczno-informatycznym. To w rodzinnym mieście poznawałem czym jest miłość, przyjaźń i najpiękniejsze relacje z ludźmi. Od dziecka nieustannie wzrastałem przy Bogu – chodziłem w procesji z dzwoneczkami, byłem ministrantem, oazowiczem, sympatykiem Ruchu Rodzin Nazaretańskich. W tych wspólnotach poznałem przyjaciół, wspaniałe dziewczyny. To przy nich podświadomie wzrastałem ku kapłaństwu. Potem był pallyotyński postulat w Zakopanem i Okres Wstępny w Wadowicach. Świadomą decyzję o byciu księdzem podjąłem na 4-5 roku w seminarium – urzeczony mocną i zdecydowaną twierdzącą odpowiedzią Boga na moje pytanie, czy jak coś ma być prawdziwe i naprawdę piękne, to czy zawsze musi być w tym obecny On sam? Urzekło mnie też to, że Bóg naprawdę się rozszalał w prezentach dla mnie... Dla ciekawskich – do seminarium poszedłem głównie dlatego, że byli tam akurat moi starsi dobrzy koledzy, którzy prowadzili tam bardzo ciekawe, pełne radości i harmonii życie.

Co Księdza szczególnie interesuje? Jakie są największe pasje?

Lubię posiedzieć przy komputerze, pograć w piłkę nożną i tenisa, obejrzeć dobry mecz czy film... Gdy w seminarium zrobiłem prawo jazdy, to odkryłem też, że bardzo lubię jeździć samochodem. Chcę, by te moje zainteresowania służyły największej pasji – prowadzenia ludzi do doświadczania miłości Boga.

A Księdza życiowe motto?

Długo szukałem tekstu na obrazek prymicyjny. Ale ten, który znalazłem, daje mi siłę na każdy dzień. To fragment Psalmu 34: „Szukającym Pana, żadnego dobra nie zabraknie”.

Ulubione miejsce?

M-1. Ale w niebie. A tu na ziemi – Tatry i Suwalszczyzna. Nie mylić z Mazurami, które do Suwalszczyzny się nie umywają...

Jakie ma Ksiądz marzenia?

Bardzo bym chciał, żeby w naszej parafii więcej ludzi przychodziło na Eucharystię, żeby nasza gazetka docierała do tych, którym kościół jest nie po drodze i żeby czytając ją – głęboko zastanawiali się nad swoim życiem. Inne marzenie, które noszę już kilkanaście lat, to takie, by pallyotni otworzyli kiedyś dom na Suwalszczyźnie. Kolejne marzenie naj naj, to: spotkanie tylko takich ludzi, którzy szczerze poszukują Boga oraz zamieszkanie na zawsze w ulubionym miejscu przygotowanym dla mnie i dla każdego człowieka od założenia świata... Nie musi to być galeria wielkopowierzchniowa – wystarczy zwykła kawalerka...

Dziękujemy za rozmowę.

Dogmaty wiary – 1 część

Ile jest dogmatów wiary? Czy istnieje jakiś oficjalny wykaz dogmatów, jakie są wyznawane w Kościele katolickim? Dlaczego nikt takich wykazów oficjalnie do dziś nie sporządził?

Aby odpowiedzieć w miarę dobrze na postawione pytania, posłużę się pewną analogią.

A ile jest praw przyrody? Praw przyrody jest tyle, ile ich potrzebujemy do objaśnienia tego, co w przyrodzie udało nam się już poznać. Badacza przyrody interesuje nie tyle liczba praw, którymi ona się rządzi, ale raczej poznawanie jej samej i lepsze rozumienie tego, co dotychczas było przed nami zakryte.

Analogia wydaje się trafna. Dogmatów wiary jest tyle, ile ich rozpoznał starający się jak najwierniej głosić Chrystusa Kościół. Tak jak przyrodznawca, choć swoimi badaniami przyczynia się do lepszego poznania praw przyrody, nie zajmuje się ustalaniem ich liczby, bo swoją uwagę kieruje przede wszystkim na poznawanie samej przyrody – podobnie Kościołowi chodzi przede wszystkim o to, żeby głosić Chrystusa Pana prawdziwie i z miłością, a dogmaty wiary Kościół woli głosić i objaśniać, niż je liczyć. Przecież w Kościele wierzymy w dogmaty ze względu na Chrystusa, a nie dla nich samych.

Bo czym jest dogmat wiary? Jest to zdanie – powiada św. Tomasz z Akwinu – wyrażające nieomylnie prawdę wiary, ku tej prawdzie zmierzające. Zatem wierzymy nie tyle w zdanie, w którym dany dogmat jest wyrażony, ale w prawdę, na którą ono wskazuje i którą przed nami odsłania. Zarazem nigdy dość podkreślania, że prawda wiary zawsze jest większa od zdań, w których ją wyrażamy, toteż zgłębiać ją możemy coraz bardziej i z góry wiadomo, że do końca nie zgłębimy jej nigdy.

Nieżyczliwa wierze mentalność oświeceniowa narzuciła nam takie rozumienie dogmatu wiary, że jest to zdanie, które mamy przyjąć i nie dyskutować, nawet jeżeli go nie rozumiemy albo wydaje nam się ono absurdalne. W rzeczywistości, z dogmatami wiary jest zupełnie inaczej. Wskazując na prawdę wiary, dogmat zaprasza do jej zgłębiania, a dopiero zgłębiając prawdę wiary, można docenić jej wspaniałość i przyjmować ją jako swoją własną prawdę. Oddajmy to za pomocą prostej metafory. Podróżujący przez pustynię, który ugania się za kolejnymi fatamorganami, będzie usychał z pragnienia, dopóki naprawdę nie znajdzie wody. Otóż dogmat wiary to jest poniekąd wskazanie na studnię, w której znajduje się woda żywa, to jakby zaproszenie: „stąd czerp, tutaj znajduje się prawda, mocą której na pewno dojdiesz do życia wiecznego”.

Dogmat wiary – powiedzmy to samo za pomocą innej metafory – to jakby wskazówka, że ta oto ziemia jest bogata w złoto, że jeżeli tutaj będziesz kopał, to do złota dokopiesz się na pewno i będziesz go znajdował coraz więcej. Przyjęcie dogmatu, a probata dla zawartej w nim prawdy, to dopiero początek duchowej przygody, która dzięki temu dogmatowi nas czeka. Bardzo wielu katolików zna to z własnego doświadczenia, że dopiero po latach zaczyna mnie zachwycać i mieć realny wpływ na moje życie dogmat, w który wierzyłem od dawna.

wtj

Wrześniowe piękno

A na górskich, zielonych halach
ametyst wrzosów gęsto
się rozsypał.

Zaśmiało się wesoło
wrześniowe słońce
do baranków i owiec wełnistych
i do pasących ich, wesołych,
barwnie ubranych górali.

No cóż, lato wprawdzie
dobiega końca
ale jesień złota
piękniejsza niż lato...

Złoci się, czerwieni purpurą,
płonie brązem
i zielenią świerków za to!

I kryształ błękitu nieba
jest głębszy, intensywny
jednym słowem – bogaty.

Na nim zaś
biało – różowe obłoczki
tańczą często lekkiego walczyka.

Lato – to szmaragdowe
pachnące poziomką,
jagodą, maliną
lato przez wszystkich kochane,
powoli, lecz nieubłaganie
odchodzi...

Kochając je, żałują lata wszyscy
– mali, starsi, młodzi
żałują jego złotego ciepła,
pięknych krajobrazów.

No, w ogóle przepięknego lata
wspaniałych obrazów.

Lecz nie trzeba się martwić
za rok znowu wróci
i swe cudowne skarby
na Ziemi rozrzuci.

I znowu będzie radość,
złote słońce, jasność.

Nie martw się,
że wkrótce jesień zapanuje.

Nic na naszej Planecie
nie ma na razie końca.

Bóg Przedobry to sprawił,
że pory roku
jak w kalejdoskopie
się zmieniają.

Wszystkie one są piękne.

I wszystkie – swoisty,
delikatny urok mają!

Dzięki Ci, Boże,
za piękno świata.

Katarzyna Wilczyńska

INFORMACJE

1. Dziś niedziela adoracyjna. Zamiast kazania będzie wystawienie Najświętszego Sakramentu. Prośmy Chrystusa w sposób szczególny o dary Ducha Świętego dla dzieci, młodzieży, nauczycieli i wychowawców, którzy rozpoczęli nowy rok szkolny.
2. Dzisiaj o godz. 18⁰⁰ Msza Św. o szybką beatyfikację Sługi Bożego, Ojca Świętego Jana Pawła II. Na tę Mszę Św. zapraszamy wszystkich pielgrzymów z naszej „Białej Jedenastki”, po Mszy Św. wieczór wspomnień z tegorocznego pielgrzymowania na Jasną Górę.
3. Dzisiaj o godz. 15³⁰ zostanie odprawiona pierwsza w tym roku szkolnym Msza Święta dla dzieci przygotowujących się do przyjęcia Pierwszej Komunii Świętej i ich Rodziców. Obecność obowiązkowa.
4. Dzisiaj o godz. 17⁰⁰ nabożeństwo w intencji dzieci, młodzieży i wychowawców.
5. Jutro, w poniedziałek, 13 września, Nabożeństwo Fatimskie dla osób starszych, chorych i cierpiących. Od godziny 8³⁰ Różaniec i okazja do spowiedzi, natomiast o godz. 9⁰⁰ Msza Święta, a po niej błogosławieństwo chorych Najświętszym Sakramentem.
6. We wtorek 14 września, przypada Święto Podwyższenia Krzyża Świętego. Zapraszamy na Msze Św. o godz. 6³⁰, 7⁰⁰, 8⁰⁰ i 18⁰⁰
7. Zbliża się Święto Św. Stanisława Kostki – patrona dzieci i młodzieży. Chcemy zaprosić dzieci i młodzież na specjalne triduum, ku czci tego wielkiego Świętego. Odbywać się ono będzie w naszej świątyni 15, 16 i 17 września o godz. 16³⁰
8. W piątek 17 września, Nabożeństwo Fatimskie o godz. 17³⁰ odczytanie prośb i podziękowań. O godz. 18⁰⁰ Msza Święta z homilią, a po niej procesja z figurą Matki Bożej Fatimskiej. Prosimy o przyniesienie na procesję świec i zabezpieczenie ich przed wylewaniem się wosku.
9. W przyszłą niedzielę, 19 września Mszą Świętą o godz. 15³⁰ rozpoczynamy w naszej Parafii czas przygotowania do Sakramentu Bierzmowania. Na tę Mszę Świętą zapraszamy Młodzież z klas trzecich gimnazjum i ich rodziców. Po Mszy Świętej ci, którzy uczęszczają do innych szkół niż Gimnazjum nr 2 będą mogli zgłosić swoją kandydaturę.
10. Także w przyszłą niedzielę będzie można złożyć ofiary do puszek na pallotyński Nowicjat w Wadowicach.
11. Serdeczne „Bóg zapłać” składamy za złożone w ubiegłą niedzielę indywidualne ofiary na budowę naszego kościoła w Mazowszanach.

CZERWIEC

Katarzyna Babulska i Karol Mucha
Ewa Składanek i Tomasz Ciosek
Katarzyna Czubak i Maciej Wilczyński
Izabela Ściagała i Patryk Jabłoński
Elżbieta Gadalska i Jacek Wiśnicki
Justyna Gniadek i Kamil Kołodziejczyk

Co Bóg złączy niech człowiek nie rozdziela...

ZWIĄZEK MAŁŻEŃSKI ZAWARLI

Ochrzczeni zostali

CZERWIEC

Hanna Rumelczyk
Lena Nogaj
Aleksandra Wieczorek
Zuzanna Popiel
Kuba Trzeźniewski
Jakub Chrobotowicz
Maja Maria Zatorska
Lena Kędzierska
Maja Lament
Maja Poneta
Ada Joanna Gadaszewska
Bartłomiej Madej
Gabriela Gołębiowska
Julia Stępniewska
Mateusz Pietrzyk
David Kaczak
Lena Wójcik
Lena Borkowicz

Dzieckiem Bożym jestem ja...

Odeszli do Pana

CZERWIEC

Jadwiga Zając (l. 85)
Eugenia Siek (l. 87)
Zbigniew Zatorski (l. 64)
Daniel Czyż (l. 31)
Elżbieta Hamerska (l. 67)
Bogumiła Jaworska (l. 74)
Jadwiga Sadowska (l. 77)
Krystyna Janas (l. 64)
Marcela Chrzaszcz (l. 67)
Jerzy Kryński (l. 81)
Maria Burzyńska (l. 81)
Leopold Olszak (l. 60)
Irena Majka (l. 94)
Edward Woźniak (l. 76)
Ewa Perczak (l. 68)
Helena Moskwa (l. 81)
Anna Sempioł (l. 85)
Wieczny odpoczynek
racz im dać Panie...

Adres Redakcji: Radom, ul. Młodzianowska 124, tel.: 48 366-81-03; e – mail: mojaparafia@gmail.com www.mojaparafia.za.pl

Opiekun duchowy: Ks. Paweł Śliżewski SAC

Odpowiedzialni: Katarzyna Wilczyńska, Piotr Dyjo, Agnieszka Kołodziejska, Łukasz Bator, Paulina Janik, Jacek Dobosz, Renata Ochalska, Stefan Suwała, Sylwia Klochowicz - Matłacka, Jakub Horbacz, Wojciech Winek

Odpowiedzialny za komentarze do ewangelii: Adam Żak

Administratorzy strony www.mojaparafia.za.pl : Bartłomiej Paduch i Piotr Dyjo